

L'economia domèstica. L'ESTALVI I L'ENDEUTAMENT FAMILIAR

- Hola, Leo...
- Ostres! Com m'has reconegut?
- Home... Que no! Per la pudor de blat de moro...
- Gràcies! Ei, això penses dinar?
- I dues pomes de postres.
- Si que estàs arruïnat!
- No, si el cap de setmana vaig fer un munt de pasta tocant al metro! Però és que estic estalviant.
- Per fer què?
- Per a una conga, o una bici...
- Va, dóna-me'n més! Quan comences no pots parar... No has portat res per beure?
- La font, que surt gratis!
- Ja... Ui... S'ha acabat. Tanca els ulls i obre la boca...
- Què?

Quan la família gasta menys del que guanya, li queden uns diners disponibles per estalviar. Per què és tan necessari aquest estalvi? Principalment, per dos motius.

De primer, com a matalàs de seguretat per un motiu de prudència: pot ser que en el futur tinguem alguna despesa imprevista o que desaparegui temporalment algun ingrés. El segon motiu per estalviar seria poder afrontar, en el futur, una despesa més gran, per exemple, comprar un cotxe o una moto, anar a la universitat o fer un viatge. És convenient guardar una part de l'ingrés per al consum futur, és a dir, gastar menys del que ingresem per poder gastar-ho més endavant. L'estalvi suposa deixar de

consumir ara per poder consumir en el futur. I també estalviem per precaució, perquè no se sap mai què pot passar.

- Com t'ho has fet?
- Màgia.
- Ei! Heu vist quina passada? L'he comprat de segona mà per internet, rebentat de preu.
- Escolta, i la bici què?
- Només he pogut estalviar per al djembe! La bici... s'haurà d'esperar.
- Jo et deixaria diners, però estic pelada.
- A mi no em miris...
- Ei, i per què no l'hi demanes a la Carla? Últimament penca molt.
- Xxxxt! Que es desafina.

El menjar, l'electricitat, l'entrada del cine o de la discoteca es consumeixen de forma molt immediata, i per això s'anomenen despeses. Però una moto, o un cotxe, o una casa no es gasten en un any. Esperem-ho! Per això, no els considerem una despesa, sinó una inversió. Són béns que duraran diversos anys i s'aniran consumint, s'aniran gastant, doncs, any rere any. Les inversions importants d'una família difícilment es poden afrontar sense utilitzar la nostra capacitat d'endeutament, és a dir que haurem de demanar un préstec. Si la finalitat és correcta i tenim capacitat per tornar el que ens han deixat, endeutar-se no tan sols no és dolent, sinó que sol ser imprescindible.

El préstec, que normalment concedeix un banc o una caixa d'estalvis, em permet consumir per sobre dels ingressos, però compte, em comprometo a tornar els diners prestats destinant una part dels ingressos futurs a fer-ho.

- No et puc deixar pasta, Leo. Jo també estic estalviant per a una bici. Ho captes?

- Va, que t'ho tornaré amb interessos.
- Quins interessos?
- Interessos... musicals.
- Un concert de percussió africana! I un timbre per a la bici.
- Gràcies, però de timbre ja en tinc.
- Vaaaa... I no podríem fer un concert per a djembe i timbre?
- Que no!

En resum, la família quan consumeix menys del que ingressa estalvia.. Aquest estalvi, en primer lloc, aporta tranquil·litat. En segon lloc, pot permetre un consum més gran en el futur. I en tercer lloc, serà indispensable a l'hora de demanar un crèdit, perquè difícilment un banc o una caixa d'estalvis ens finançaran els projectes d'inversió si nosaltres no som capaços d'aportar-ne una part. La família s'haurà d'endeutar quan consumeix més del que ingressa i quan té capacitat per tornar l'import prestat. En aquest cas, endeutar-se sol ser imprescindible per afrontar les decisions d'inversió més importants: adquirir un habitatge, triar una bona formació per als fills o, fins i tot, emprendre un negoci familiar.